WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Jax

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op het hek	4
J	J van Jachthaven	8
A	A van Akker	14
X	X van X op de kaart	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Polder	26
L	L van Landtong	31
U	U van Uitkijktoren	36
I	I van Inlaag	41
M	M van Moestuin	46
	Alle letters thuis	51
	Wie kwam je tegen?	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op het hek

Het was een zonnige ochtend. Jax schommelde in de tuin, zo hoog als hij kon. Fladder-fladder: er landde iets op het hek. Het was een duif, grijs met een groene glans in zijn nek en felle oranje ogen.

Om zijn poot zat een kokertje, niet groter dan een vingerhoedje. Jax remde af met zijn voeten. ‘Roekoe!’ riep de duif. ‘Woont hier Jax?’ Jax viel bijna van de schommel. Een pratende duif! ‘Dat ben ik,’ zei Jax. ‘Mooi zo,’ zei de duif. ‘Mijn naam is Pluim, postduif van de Kaartenmaker. En ik heb een brief voor jou.’

De Namenkaart van

JAX

Zo zag de kaart eruit: nog helemaal leeg. Op elk rondje wacht een letter van jouw naam.

J van Jachthaven

Ze stonden op een steiger in een jachthaven. Overal lagen bootjes, met hoge masten die zachtjes tingelden in de wind. Ting, ting, ting. Het water klotste tegen de steigers. ‘Pas op bij de rand,’ zei Pluim.

Jax bleef netjes midden op de steiger. Een zeilboot voer langzaam de haven uit. Een meisje aan boord zwaaide. Ze had een oranje zwemvest aan. Jax zwaaide terug.

Op een paaltje zat een grote witte vogel met grijze vleugels. Hij had een gele snavel met een rode stip erop. ‘Een zilvermeeuw,’ zei Pluim. Hij ging een stapje achter Jax staan. De meeuw keek naar de jaszak van Jax.

Daar zat een boterham in. ‘Hij heeft mijn boterham gezien,’ zei Jax. ‘Meeuwen zien alles,’ zuchtte Pluim. ‘Zeker als het eetbaar is.’ ‘Ik geef hem niks,’ zei Jax. ‘Meeuwen moeten zelf hun eten zoeken.’

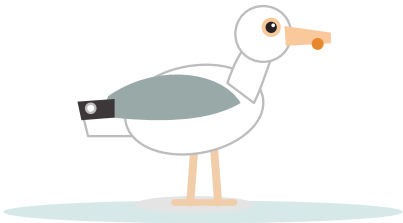
Pluim knikte. ‘Weet je waarom hij die rode stip heeft? Een jong meeuwtje pikt tegen die stip. Dan weet de vader of moeder: mijn jong heeft honger.’ ‘Een deurbel op zijn snavel!’ zei Jax. ‘Precies,’ zei Pluim. ‘Dat heeft een Nederlandse onderzoeker lang geleden ontdekt.’

De meeuw schreeuwde: ha-ha-ha-ha! Toen vloog hij weg over de masten. ‘Hij lacht me uit,’ mopperde Pluim. ‘Hij lacht naar je,’ zei Jax.

Echt waar!

De zilvermeeuw

Een jong zilvermeeuwtje pikt tegen de rode stip op de snavel van zijn ouder. Dan weet de ouder: ik moet eten geven. Dat ontdekte de Nederlandse onderzoeker Niko Tinbergen.

Zo groot	55 tot 67 centimeter
Eet graag	van alles: mosselen, kokkels, krabbetjes, wormen en ook afval
Let op	een rode stip op de gele snavel

Raadsel: wie ben ik?

Ik ben wit met grijze vleugels. Op mijn gele snavel zit een rode stip. Wie ben ik?

Het goede antwoord vind je op p. 59.

L van Landtong

‘Op naar de L van Pluim!’ zei Jax. Pluim bloosde onder zijn veren. Eén, twee, drie… woesj! Ze stonden op een landtong: een smal stuk land dat ver het water in stak, als een lange tong.

Aan alle kanten zag je water. Aan het eind stonden een paar oude houten palen. ‘Het lijkt wel of het land zijn tong uitsteekt naar de zee,’ zei Jax. Pluim stak ook zijn tong uit.

Dat lukte niet zo goed met een snavel.

Op de hoogste paal zat een grote zwarte vogel. Hij hield zijn vleugels wijd uit, en hij bewoog niet. Net een vlag. Of een zwarte paraplu. ‘Wat doet hij nou?’ vroeg Jax. ‘Een aalscholver,’ zei Pluim. ‘Hij heeft gedoken naar vis. Nu laat hij zijn vleugels drogen in de zon en de wind.’ ‘Maar hij is toch een watervogel?’ vroeg Jax. ‘Dan wordt hij toch niet nat?’ ‘Zijn veren worden wél nat bij het duiken,’ zei Pluim. ‘Daarom gaat hij daarna zo zitten. Als wasgoed aan de lijn.’

De aalscholver draaide zijn kop. Hij had een haakje aan het puntje van zijn snavel en groene ogen. Toen dook er verderop een tweede aalscholver onder water. Jax wachtte. Hij bleef lang weg. Eindelijk kwam hij boven, met een visje dwars in zijn snavel.

Hup, met de kop naar voren naar binnen. ‘Hij slikt hem in één keer door!’ zei Jax. ‘Zonder kauwen.’ ‘Vogels kauwen niet,’ zei Pluim. ‘Dat zou ik ook niet kunnen.’

